

Arrest

nr. 350 499 van 16 juli 2026
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X handelend als wettelijke vertegenwoordiger van X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat J. DIENI
Rue Louis Pasteur 37
4430 ANS

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die handelt als wettelijke vertegenwoordiger van X die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 26 mei 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 18 april 2025 tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

Gelet op oud artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 27 april 2026 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 21 mei 2026.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. DENIES.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN, *loco* advocaat J. DIENI, en van attaché B. DESMET, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker verklaart de Somalische nationaliteit te hebben en te zijn geboren op (...) mei 2010.

1.2. Verzoeker dient op 20 juni 2024 een verzoek om internationale bescherming in, als niet-begeleide minderjarige vreemdeling.

1.3. Verzoeker wordt op 26 maart 2025 gehoord op het Commissariaat Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: het CGVS), in het bijzijn van de aan hem toegewezen voogd.

1.4. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) neemt op 18 april 2025 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die de bestreden beslissing uitmaakt, luidt als volgt

"A. Feitenrelaas

Je verklaart de Somalische nationaliteit te hebben en tot de Hawiye subclan Galje'el te behoren. Je verklaart geboren te zijn op (...) mei 2010 in het dorp Gobanle gelegen in de provincie Lower Shabelle waar je woonde tot je vertrek uit Somalië.

Al-Shabaab was aanwezig in je dorp. Op een dag kwamen er leden van Al-Shabaab naar je huis en zeiden tegen je vader dat ze je zus, [H.], wilden uithuwelijken. Zowel je vader als je zus wilden dat niet, waardoor je vader besloot dat je zus het land moest ontvluchten. Twee dagen later kwamen er leden van Al-Shabaab langs bij jullie om je zus te komen ophalen. Toen bleek dat je zus er niet meer was werd je vader bedreigd en geslagen. Je zus zou zich op dit moment in Nederland bevinden.

De volgende dag, toen je de geiten liet grazen, werd je benaderd door leden van Al-Shabaab. Ze vroegen je om een plastic zak naar iemand te brengen, maar je weigerde dit en werd bewusteloos geslagen. Toen je weer bij bewustzijn kwam, ging je naar huis zonder iets te zeggen over wat je was overkomen. Een paar maanden later kwamen er opnieuw leden van Al-Shabaab langs bij je thuis om je broer, [M.], te rekruteren. Je ouders weigerden, maar hij werd toch meegenomen. Een week later kondigde Al-Shabaab publiekelijk aan dat alle jongens die de week voorheen gerekruteerd werden overleden waren bij gevechten.

Enkele maanden later kwam Al-Shabaab opnieuw langs bij jullie thuis. Deze keer wilden ze jou en je broer, [A.], rekruteren. Je vader weigerde, wat leidde tot een discussie met Al-Shabaab, waarna je vader in zijn been werd geschoten. Hij schreeuwde het uit van de pijn, waardoor mannen van uw clan binnenkwamen in jullie huis. Uiteindelijk besloot Al-Shabaab om je vader meer te nemen voor verzorging.

Je moeder besloot dat het niet langer veilig was voor jou en je broer in het dorp en ze reisde met jullie naar Mogadishu. In Mogadishu kregen jullie te horen dat je vader overleden was. Vervolgens contacteerde je moeder een smokkelaar om jou en je broer het land te laten ontvluchten. De smokkelaar kon maar één van jullie helpen. Er werd besloten dat jij als eerste Somalië zou verlaten, en dat je broer [A.] later zou volgen. Jij verliet Somalië op 16 of 17 juni 2024 en reisde via Turkije, Griekenland en Frankrijk naar België. Je kwam aan in België op 18 juni 2024 en diende een verzoek in om internationale bescherming op 20 juni 2024.

Ter staving van je verzoek legde je volgende documenten neer: een kaartje van je dorp, een kopie van het Oostenrijkse paspoort van je oom en zijn Oostenrijkse verblijfsdocument, twee foto's, een bevestiging van een afspraak bij het Rode Kruis (Restoring family links), een psychologisch rapport, een medisch rapport, een schoolattest en een USB-stick met een Whatsapp spraakbericht van je moeder.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in je administratief dossier, van oordeel is dat er in jouw hoofd, als niet-begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er je in het kader van de behandeling van je verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend. Meer bepaald werd er je een voogd toegewezen die je bijstaat in het doorlopen van de asielprocedure; werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van je voogd en advocaat die in de mogelijkheid verkeerden om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van je verklaringen rekening gehouden met je jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in je land van herkomst.

Bij aanvang van je persoonlijk onderhoud legde je advocaat een psychologisch attest voor opgemaakt op 21 maart 2025 door psychologe [V.K.]. In het attest staat dat de psychologe, op basis van de IES-R vragenlijst, tot de conclusie kwam dat je lijdt aan posttraumatische stress. Dit attest vermeldt eveneens dat jij, omwille van traumatische ervaringen die je hebt meegemaakt, concentratieproblemen hebt en dat je niet over het vermogen beschikt om je belangrijke elementen van traumatische gebeurtenissen te herinneren.

Met betrekking tot dit attest dient opgemerkt te worden dat er geen medische attesten zijn die, na een grondig medisch onderzoek, aantonen dat je geheugen zodanig is aangetast dat je niet in staat zou zijn om coherente en consistente verklaringen af te leggen. Tevens wordt in het psychologisch attest ook niet vermeld dat je niet in staat zou zijn om gehoord te worden in het kader van je asielprocedure. Tijdens de uiteenzetting van je asielrelaas heb je bovendien niet aangegeven dat je je bepaalde zaken niet meer kon herinneren. Uit de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt bovendien dat je betekenisvolle en zeer uitgebreide antwoorden gaf. Ook werden er extra pauzes ingelast wanneer jij of je advocaat hierom vroegen (CGVS, p. 6, 8, 11).

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat je rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat je kan voldoen aan je verplichtingen.

Je asielrelaas is niet geloofwaardig omwille van volgende redenen:

Je legt tegenstrijdige verklaringen af over de verwondingen die je vader zou hebben opgelopen door toedoen van Al-Shabaab bij de vermeende rekrutering van jou en je broers, [A.] en [M.]

Bij je aankomst in België op 20 juni 2024 verklaarde je dat Al-Shabaab je broer, [M.], wilde rekruteren en dat je vader dit weigerde, waardoor zijn been werd afgehakt en Al-Shabaab je broer alsnog meenam. Daarnaast verklaarde je ook dat je vader werd meegenomen door Al-Shabaab op het moment dat ze jou en je broer, [A.], wilden rekruteren en dat hij begin juni 2024 overleed (fiche minderjarigen, 20.6.2024, p. 5).

Bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) en het CGVS legde je andere verklaringen af. Gevraagd naar de gebeurtenissen rondom de rekrutering van je broer [M.], verklaarde je dat hij tegen de wil van je ouders werd meegenomen, waarna zij weenden en verdrietig waren (CGVS, p. 10). Je vertelde niet langer dat het been van je vader zou zijn afgehakt of dat Al-Shabaab andere verwondingen had toegebracht. Je verklaarde wel dat Al-Shabaab je vader in zijn been schoot op het moment dat ze jou en je broer, [A.], wilden rekruteren, en dat Al-Shabaab hem na tussenkomst van 'clanmannen' meenamen onder het valse voorwendsel van verzorging en hem dan zouden hebben gedood (CGVS, p. 10 en 13). Hoewel het CGVS niet van je verwacht dat je elk detail exact kunt herinneren, wordt er wel van je verwacht dat je consistente verklaringen aflegt over de cruciale onderdelen van je asielverhaal. Uit je verklaringen blijkt bovendien dat je nog contact hebt met je moeder in Somalië, die eveneens aanwezig zou zijn geweest bij de gebeurtenissen. Hierdoor had je de mogelijkheid om de feiten met haar te bespreken voorafgaand aan je persoonlijk onderhoud (CGVS, p. 7 en 10). Bijgevolg moet er geconcludeerd worden dat er geen geloof kan worden gehecht aan de omstandigheden van het overlijden van je vader, wat ontegensprekelijk ook een invloed heeft op de geloofwaardigheid van de rest van je relaas.

Je geeft het CGVS geen zicht op de verblijfplaats van je broer, [A.]

Bij je aankomst in België verklaarde je dat je broer, [A.], zich in Mogadishu bevond (fiche minderjarigen, 20 juni 2024, p. 3). Bij de DVZ gaf je later aan dat je samen met je moeder en [A.] naar Mogadishu was gereisd, maar dat je sindsdien geen contact meer met hem hebt gehad (verklaringen DVZ, 22 januari 2025, vraag 18). Toen er tijdens je persoonlijk onderhoud opnieuw naar [A.] werd gevraagd, zei je dat je niet weet of hij nog leeft of overleden is (CGVS, p. 8). Toen er verder werd doorgevraagd naar wat er precies met hem gebeurd is, gaf je twee keer geen antwoord op de vraag. Pas als de vraag voor een derde keer werd herhaald, gaf je aan geen idee te hebben wat er met hem gebeurd is. Je herhaalde dat de laatste keer dat je [A.] zag, in Mogadishu was, op het moment dat je moeder jou naar het huis van de smokkelaar bracht. Gevraagd of je na je vertrek nog met je moeder hebt gesproken over [A.] antwoord je bevestigend en vertel je dat ze je nooit goede verhalen vertelt. Gevraagd wat ze je precies heeft verteld, antwoord je plots dat ze enkel goed nieuws vertelt over hem. Ze zei dat het goed met hem ging, maar je denkt dat ze dit enkel zei om je gerust te stellen. Toen je werd gevraagd waarom je denkt dat [A.] niet meer bij je moeder in Mogadishu zou zijn, gaf je aan te vermoeden dat Al-Shabaab hem in Mogadishu heeft benaderd, aangezien Al-Shabaab overal in Somalië aanwezig is en er volgens jou geen veiligheid is in het land (CGVS, p. 11 – 12). Deze verklaringen overtuigen niet. Ze zijn louter gebaseerd op speculatieve clannames en vermoedens.

Het is niet geloofwaardig dat je moeder, met wie je nog regelmatig contact hebt, je niet de waarheid zou willen vertellen over wat er met [A.] is gebeurd, enkel om je gerust te stellen. Ze hield je volgens je verklaringen immers wél op de hoogte van andere ernstige gebeurtenissen, zoals haar ziekte en dat je jongere broer, [I.], werd overgebracht naar Mogadishu nadat hij geslagen werd met de achterkant van een geweer en dat hij later in het ziekenhuis in coma belandde nadat hij werd aangereden door een motor (CGVS, p. 7). Daarnaast vertelde je oom, die je kwam bezoeken in het opvangcentrum in België, jou ook dat je zus, [H.], in Nederland zou zijn en dat je moeder gewond zou zijn geraakt bij een bomaanslag in Mogadishu (CGVS, p. 10 en 12). Het is dan ook ongeloofwaardig dat zowel je moeder als je oom je helemaal niets vertelt zouden hebben over het lot van [A.].

Zijn lot is namelijk een essentieel element in je asielrelaas. Volgens je verklaring probeerde Al-Shabaab zowel jou als je broer te rekruteren, en bleef [A.] zagezegd noodgedwongen achter in Somalië. Gezien de betrokkenheid van je moeder bij je asielprocedure – wat onder meer blijkt uit het spraakbericht dat zij voor het CGVS opnam – en je goede band met je oom lijkt het onwaarschijnlijk dat zij zich niet bewust zouden zijn van het belang van deze informatie. Redelijkerwijs mag dan ook worden verwacht dat jouw moeder jou, én dus

ook de instanties, zou informeren over wat er met [A.] is gebeurd of over eventuele pogingen van hem om het land te verlaten.

Hoewel het CGVS begrijpt dat het om een moeilijk en emotioneel thema gaat, blijft dit een cruciaal element voor de beoordeling van je vrees bij terugkeer naar Somalië.

Je legt geen aannemelijke verklaringen af over de handelswijze van Al-Shabaab

Je bewering dat je broer, [M.], door Al-Shabaab werd gerekruteerd en onmiddellijk werd ingezet om te vechten, zonder enige vorm van training, komt niet steekhoudend over. Aangezien hun doel het uitschakelen van de vijand is, lijkt het logisch dat zij hun rekruten op zijn minst een basisopleiding geven. Hoe meer strijders zij verliezen, hoe nadeliger dat immers is voor hun eigen positie. Ook de bewering dat Al-Shabaab publiekelijk heeft aangekondigd dat alle strijders die vorige week werden gerekruteerd reeds zijn omgekomen, zonder daarbij namen te vermelden of de families persoonlijk te informeren, lijkt weinig geloofwaardig (CGVS, p. 10). Het is onwaarschijnlijk dat Al-Shabaab op zo'n directe en gevoelloze manier zou communiceren over het overlijden van hun strijders. De organisatie heeft er immers belang bij om gesneuvelde strijders voor te stellen als martelaars die stierven voor hun religie. Op die manier creëren ze een heldenverhaal dat anderen kan aanzetten om zich aan te sluiten en dat de steun van familie en gemeenschap versterkt.

Verder moet er ook opgemerkt worden dat het wel heel toevallig is dat juist op het moment dat Al-Shabaab geweld gebruikte tegen je vader, clanmannen passeerden die tussenkwamen. Daarnaast is het niet geloofwaardig dat Al-Shabaab, na de tussenkomst van de clanmannen, waarmee ze volgens jouw verklaringen samenwerken, zou hebben gezegd dat ze je vader zouden meenemen voor verzorging, terwijl ze in werkelijkheid andere plannen met hem hadden (CGVS, p. 17). Het lijkt weinig waarschijnlijk dat Al-Shabaab tegen clanleden zou liegen. Dit zou hun onderlinge vertrouwen schaden en hun relatie met de clanleden – die belangrijk zijn in het kader van rekruteringsafspraken - onder druk zetten, wat nefast is voor hun werking.

Bovendien, als Al-Shabaab jou en je broer [A.] echt nodig had, kan er verwacht worden dat ze dat ook meteen zouden hebben gedaan. Je zus is immers al gevlucht, en deze ervaring zou hen moeten hebben geleerd dat ook jullie mogelijk zouden proberen te ontsnappen (CGVS, p. 9 – 10). Het is redelijk te verwachten dat Al-Shabaab uit deze situatie geleerd zou hebben en anders zou gehandeld hebben.

Gezien geen geloof kan worden gehecht aan het door u aangebrachte vervolgingsrelaas, kan dit geen dienstige basis vormen voor een risicoanalyse in het licht van een nood aan internationale bescherming.

Aangezien je asielrelaas ongeloofwaardig is, geef je het CGVS ook geen betrouwbaar inzicht in de redenen van je verhuis naar Mogadishu. Jij verklaart dat Mogadishu je laatste verblijfplaats was in Somalië, waar je moeder nog steeds woont – iets wat zij bevestigt in een spraakbericht van 25 maart 2025. Toch geef je geen zicht op je werkelijke verhuisredenen en het moment waarop deze plaats vond, je netwerk in Mogadishu of de levensomstandigheden van de mensen in je omgeving.

Zo schep je geen duidelijkheid over de omstandigheden rond het overlijden van je vader. Ook over de situatie van je moeder in Mogadishu verschaft je verklaring weinig duidelijkheid. Je zou, hoewel er contact is, niet weten waar zij precies woont in Mogadishu of met wie zij samenwoont. Je vermeldt enkel dat ze niet werkt, maar je zou ook geen enkel idee hebben over hoe zij in haar levensonderhoud voorziet, wat je verklaart door te zeggen dat je zelf niet aanwezig bent in Mogadishu. Aan deze verklaringen kan geen geloof worden gehecht. Ook hier moet opnieuw worden benadrukt dat je nog steeds in contact staat met je moeder. Het lijkt dan ook onwaarschijnlijk dat je deze onderwerpen helemaal niet met haar zou hebben besproken (CGVS, p. 7).

Doordat je geen zicht geeft op je werkelijke familiale en persoonlijke situatie in Mogadishu, maak je evenmin aannemelijk dat je gegronde redenen hebt om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat je bij een terugkeer naar Mogadishu een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Ter staving van je verzoek legde je een psychologisch attest voor. Het CGVS volgt je advocaat niet in zijn redenering dat dit attest bijdraagt aan de geloofwaardigheid van je relaas (CGVS, p. 16). Een psychologisch attest vormt geen sluitend bewijs van de omstandigheden waarin jouw psychische problemen zijn ontstaan. Aangezien de psycholoog zich baseert op jouw eigen verklaringen, kan zij nooit met volledige zekerheid de

feitelijke toedracht van die omstandigheden vaststellen. Bijgevolg kan dit attest de ongeloofwaardigheid van je asielrelaas niet herstellen.

Daarnaast legde je ook een medisch attest voor opgemaakt op 24 maart 2025 door dokter [M.F.] waarin staat dat er een misvorming van het voorhoofdbeen bij jou werd vastgesteld en een foto ervan. Aangaande de oorzaak van het letsels baseert de dokter zich louter op jouw verklaringen en erkent slechts dat deze mogelijk zijn, waardoor ook dit attest de ongeloofwaardigheid van je asielrelaas niet kan herstellen.

Verder legde je een foto voor van je broer, [I.], die op een ziekenhuisbed ligt, en het Oostenrijkse paspoort en de identiteitskaart van je oom, waarmee je wil aantonen dat je broer medische zorgen nodig heeft en dat je een familielid in Oostenrijk hebt. Ook legde je een kaartje voor waarop het dorp Gobanle staat gesitueerd en een spraakbericht van je moeder, waarin zij vertelt dat ze de Somalische nationaliteit bezit, oorspronkelijk afkomstig is uit het dorp Gobanle maar nu in Mogadishu woont, dat haar zoon [I.] ziek is, werd aangereden door een motorfiets en dat ze het momenteel moeilijk heeft. Daarnaast leg je ook een document neer van een afspraak in het kader van "Restoring Family Links", waarbij je hulp inroept voor het opsporen van je zus [H.]. Deze elementen hebben echter betrekking op zaken die in deze beslissing niet ter discussie staan. Ze kunnen dan ook geen invloed uitoefenen op de beoordeling van je asielaanvraag en brengen bijgevolg geen wijziging aan deze beslissing.

Tot slot legde je ook een schoolattest neer opgemaakt door je leerkracht [M. L.] op 24 maart 2025 waarin staat genoteerd dat je goed geïntegreerd bent op school, dat je actief deelneemt aan de lessen en volledig betrokken bent bij alle aangeboden activiteiten. Verder staat in het attest ook vermeldt dat je toewijding aan de Frans taal opmerkelijk is. Dit getuigt zonder twijfel van je inzet op school, wat lovenswaardig is. Echter, het verandert niets aan de hierboven genomen beslissing.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Zuid- en Centraal-Somalië worden de rapporten (...) in rekening genomen.

UNHCR geeft aan dat veel personen die Zuid- en Centraal-Somalië ontvluchten een profiel hebben waardoor ze in aanmerking zouden kunnen komen voor de vluchtelingenstatus. UNHCR wijst er tevens op dat verzoekers om internationale bescherming afkomstig uit "conflict-affected areas" afhankelijk van de individuele omstandigheden nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld. Nergens in voornoemd document wordt evenwel geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke persoon afkomstig uit Zuid- en Centraal-Somalië een complementaire vorm van bescherming te bieden.

In de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023 wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er tevens sprake moet zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance: Somalia wordt erop gewezen dat de schaal van het willekeurig geweld in Somalië verschilt van regio tot regio en dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie per regio rekening moet worden gehouden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) het aantal burgerslachtoffers; (v) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is binnen een bepaald gebied; en (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict een bepaald gebied ontvluchten. De voornoemde aspecten worden in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Somalië die gebaseerd is op het geheel van de landeninformatie waarover het CGVS beschikt (zie supra). Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de herkomstregio.

Uit voornoemde informatie blijkt dat de veiligheidssituatie in vele delen van Zuid- en Centraal-Somalië volatiel blijft. De federale overheid en de lidstaten beheren gedeeltelijk het grondgebied. Grote delen van de lidstaten South West en Jubaland zijn onder de controle van de gewapende groepering al-Shabaab (AS) en in minder mate Hirshabelle en Galmudug. Confrontaties tussen enerzijds AS en anderzijds de nationale en

internationale veiligheidstroepen, blijven tijdens deze verslagperiode van 1 december 2023 tot 1 december 2024 de belangrijkste bron van het gewapend conflict. AS blijft complexe aanvallen uitvoeren tegen de regerings- en ATMIS-troepen en de internationale strijdkrachten alsook tegen burgers en de zakenwereld, ook in de beveiligde gebieden in de hoofdstad Mogadishu. Ondanks de belofte van de overheid komt het offensief tegen AS dat is gestart in augustus 2022, tijdens deze verslagperiode maar moeizaam op gang door problemen op logistiek, organisatorisch en financieel gebied. Onenigheid op politiek vlak en ook interclan geweld verhindert het momentum. De Somalische veiligheidsdiensten blijken niet in staat sommige veroverde gebieden op AS onder controle te houden. ACLED noteert de meeste activiteit van AS in de regio Lower Shabelle (South West). AS blijft ook zogenaamde high profileaanvallen uitvoeren in de hoofdstad Mogadishu om de overheid uit te dagen en te tonen dat de terreurgroep nog steeds in staat is toegang te verkrijgen tot gevoelige en beveiligde gebieden. Op 1 januari 2024 ondertekenen de Ethiopische eerste minister Ahmed Abdi en de toenmalige president Bihi van het de facto onafhankelijke Somaliland een Memorandum of Understanding (MOU). Het MOU bevat de toegang van Ethiopië tot een 20km-lange kuststrook, commerciële maritieme diensten en een militaire basis in Somaliland in ruil voor de officiële erkenning van Somaliland als soevereine staat. Dit is de aanleiding voor diplomatieke spanningen tussen de centrale overheid in Mogadishu en de betrokken partijen die ook de oprichting van een nieuwe veiligheidsmacht beïnvloeden. Tijdens de verslagperiode wordt er een punt gezet achter twee internationale ondersteuningsmissies. Op 1 november 2024 wordt de UN Assistance Mission in Somalia (UNSOM) vervangen door de UN Transitional Assistance Mission in Somalia (UNTAMS) en de African Union Transition Mission in Somalia (ATMIS) wordt vervangen door de AU Support and Stabilization Mission in Somalia (AUSSOM). Zowel Egypte als Djibouti hebben aangeboden om troepen te leveren en president Hassan Sheikh Mohamud heeft naast deze landen ook besprekingen gehad met Kenia, Burundi en Oeganda over hun deelname aan de nieuwe missie. Begin november 2024 sluit de Somalische overheid Ethiopië formeel uit voor een deelname aan AUSSOM. In 2024 heeft de centrale overheid ook intern te maken met spanningen tussen Mogadishu en enkele lidstaten waaronder Jubaland door de organisatie van de toekomstige nationale presidentsverkiezingen en de tussentijdse lidstaatverkiezingen.

Uit voornoemde landeninformatie komt verder naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict regionaal verschillend zijn. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent.

Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Somalië, dient in casu de veiligheidssituatie in **Mogadishu** te worden beoordeeld. In de voormelde EUAA Country Guidance: Somalia wordt geoordeeld dat de regio Mogadishu een gebied is waar het willekeurig geweld een hoog niveau bereikt en een reëel risico op een ernstige bedreiging voor het leven of de persoon kan vastgesteld worden indien de verzoeker specifiek wordt geraakt om redenen die te maken hebben met zijn persoonlijke omstandigheden.

De veiligheidssituatie is in Mogadishu drastisch gewijzigd sinds 2011, toen de islamistische rebellen van al-Shabaab uit Mogadishu werden verdreven. In mei 2012 is hun volledige terugtrekking uit de hoofdstad een feit. Mogadishu kent sinds 2012 een wederopbouw. Verbeterde veiligheidsomstandigheden leiden tot aanzienlijke investeringen van de diaspora en de oprichting van commerciële zones in de stad. Ook de bouw- en vastgoedsector leven er op. Mogadishu blijft de belangrijkste economische hub in Somalië. Al-Shabaab heeft geen controle meer over Mogadishu maar blijft direct en indirect de confrontatie aangaan met de overheid en de veiligheidsdiensten in de stad. Door de aanwezigheid van overheidsinstanties en internationale organisaties is Mogadishu een gewild doelwit van de groepering.

In een rapport van Integrated Food Security Phase Classification (IPC) van december 2022 werd de bevolking van Banadir geschat op 2.874.431 inwoners. Officiële cijfers over incidenten en (burger)slachtoffers in Mogadishu zijn niet beschikbaar. ACLED noteert in de regio Banadir van 1 december 2023 tot en met 1 december 2024 375 veiligheidsincidenten, waarvan 141 battles. Dit zijn vooral al-Shabaab-aanvallen op de Somalische veiligheidsdiensten. Het betreffen hit-and-run-acties en vuurgevechten vaak als reactie op een granaataanval van AS en gerichte moorden op veiligheidspersoneel. Daarnaast lijst ACLED ook incidenten op van geweld tussen de veiligheidsdiensten onderling. Omstaanders raken soms gewond of gedood door dit geweld. ACLED noteert verder 138 incidenten als explosions/remote violence. AS is, op 2 incidenten na, verantwoordelijk voor al deze aanslagen met explosieven, meestal IED's maar ook handgranaten en mortieren. ACLED noteert 6 zelfmoordaanslagen, ook op burgerdoelwitten zoals een hotel en een koffiehuis. Dit geweld is gericht tegen onder meer de aanwezige veiligheidsdiensten, soms werkzaam aan een checkpoint, waardoor soms voorbijgangers getroffen worden. AS voert IED-aanslagen uit op winkels uitgerust met closed-circuit television (CCTV)-camera's die, op vraag van de regering, om veiligheidsredenen werden geplaatst. Overheidsinstellingen, zoals Villa Somalia, en -personeel blijken uit de door ACLED geregistreerde data ook doelwitten voor terreuraanslagen. In de ACLED-categorie violence against civilians zijn 96 incidenten opgeëlijst. Voor 44 hiervan is AS verantwoordelijk. Het betreffen moorden

met een vuurwapen waarbij clanoudsten, off-duty-soldaten, zakenlui en ambtenaren worden gevisieerd. De aanwezige veiligheidsdiensten zijn verantwoordelijk voor 46 schietincidenten op burgers onder andere omwille van het weigeren van het opvolgen van bevelen of een discussie bij het betalen van afpersingsgeld. ACLED noteert in de verslagperiode in het totaal 414 dodelijke slachtoffers in Banadir door het geweld. De meerderheid wordt geregistreerd onder explosions/remote violence, namelijk 179. Voor battles noteert ACLED 154 doden in totaal. In totaal noteert ACLED 167 burgerdoden voor deze verslagperiode voor 135 incidenten onder civilian targeting.

De zwaarste aanslag in de hoofdstad vindt begin augustus plaats wanneer AS een complexe aanval uitvoert in de buurt van het populaire Lido Beach met onder andere een zelfmoordaanslag op een strandrestaurant. Hierbij sterven 37 burgers en raken meer dan 200 mensen gewond. De intern ontheemden die onder andere onveiligheid en overstromingen ontvluchtten, hervestigen zich in Bari of binnen de regio zelf.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is, gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de actuele beschikbare informatie, tot de conclusie gekomen dat er niet kan worden gesteld dat de veiligheidssituatie in de regio Mogadishu sinds de publicatie van de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023, zodanig is gewijzigd dat een burger die terugkeert naar deze regio, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Aldus rijst de vraag of je persoonlijke omstandigheden kan invoeren die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in de regio Mogadishu in jouw hoofde dermate verhogen dat er moet aangenomen worden dat je bij een terugkeer naar Mogadishu een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van jouw leven of persoon. Aangezien je geen zicht geeft op je werkelijke familiale en persoonlijke situatie maak je zulke persoonlijke omstandigheden niet aannemelijk (cf. supra). Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in jouw hoofde omstandigheden bestaan die tot gevolg hebben dat je een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Minister van Asiel en Migratie op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast.”

2. Het verzoekschrift

Verzoeker voert in een enig middel een schending aan van: “Manifeste appreciatiefout en schending van artikel 1 A van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen, goedgekeurd bij de wet van 26 juni 1953, van artikelen 48/3, 48/4, 48/5, 48/6, 48/7 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, artikelen 2 en 3 van de wet dd. 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, inclusief van de zorgvuldigheids-, redelijkheids- en de samenwerkingsplicht, de onpartijdigheidsplicht, artikels 12 en 25 VAN RICHTLIJN 2013/32/EU, artikel 24 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie en de artikelen 22, 22bis van de Belgische Grondwet; artikel 3 van het Verdrag inzake de Rechten van het Kind (IVRK), aangenomen door de VN in 1989”

Verzoeker verschaft vooreerst een theoretisch overzicht van de geschonden geachte bepalingen en beginselen.

Verzoeker gaat in op de toekenning van de vluchtelingenstatus.

Hij gaat uitgebreid in op zijn kwetsbaarheid als minderjarige verzoeker om internationale bescherming, waarmee onvoldoende rekening werd gehouden. Hij gaat in op zijn vervolgingsvrees ten opzichte van Al-Shabaab en het risico om als verwesterd te worden beschouwd. Hij stelt dat de bestreden beslissing de ernst van deze individuele factoren minimaliseert. Verzoeker benadrukt zijn slechte psychologische toestand, zodat er sprake is van een dubbele kwetsbaarheid. Hij hekelt dat de commissaris-generaal een volwassen standaard van redenering, geheugen en zelfbeschikking hanteert, terwijl hij slechts vijftien jaar is. Verzoeker gaat in op internationale, Europese en nationale instrumenten aangaande het hoger belang van het kind. Hij bespreekt het door hem neergelegde psychologisch rapport.

Vervolgens tracht verzoeker de “zogenaaamde tegenstrijdigheden” te weerleggen, door te wijzen op een contextuele uitleg in het licht van de minderjarigheid en het trauma. Hij gaat in op zijn verklaringen aangaande de verwondingen van zijn vader en benadrukt dat hij bij het invullen van de fiche minderjarigen niet werd begeleid door een voogd of advocaat. Bovendien betreffen zijn verklaringen uitbreidingen en geen tegenstrijdigheden, zo stelt hij. Hij geeft aan waarom het niet evident is om bijkomende informatie in te winnen bij zijn moeder.

Verzoeker meent dat zijn relaas volledig strookt met de bekende situatie in Somalië en de handelswijze van Al-Shabaab.

Verzoeker gaat in op het ontbreken van informatie over zijn broer A.. Hij kreeg geen informatie van zijn moeder en zijn stilzwijgen of vaagheden moeten worden begrepen in de context van emotionele en cognitieve onvolwassenheid. Verzoeker geeft aan dat er sprake is van onrealistische verwachtingen tegenover hem.

Verzoeker gaat in op de redenering van het CGVS over de verklaringen betreffende zijn broer M.. Hij hekelt dat de commissaris-generaal westerse militaire logica toepast op een terreurgroep die opereert binnen een extreem gewelddadige context. De handelswijze van Al-Shabaab is in overeenstemming met de beschikbare landeninformatie, zo stelt verzoeker.

Verzoeker gaat in op de redenering van de commissaris-generaal betreffende de tussenkomst van clanleden, de interpretatie van de verklaringen van verzoeker en de analyse van Al-Shabaab's werkwijzen.

Verzoeker ontwaart, aan de hand van de EUAA Country Guidance van Somalië enkele objectieve risicofactoren in zijn hoofde, dewelke hij bespreekt.

Verzoeker gaat ten slotte in op de subsidiaire beschermingsstatus en bespreekt de veiligheidssituatie in Lower Shabelle en Mogadishu.

Verzoeker voegt ter ondersteuning van zijn verzoekschrift volgende overtuigingsstukken toe:

- *Begeleidingsverslag HASHI Ismail van 9 mei 2025;*
- *Tegenargumenten CGVS van HASHI Ismail”.*

3. Aanvullende nota's

3.1. De commissaris-generaal maakt op 20 mei 2026, overeenkomstig oud artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, een aanvullende nota over, waarin hij volgende rapporten voegt:

- *“EUAA Country Guidance: Somalia” van oktober 2025;*
- *“EUAA Country of Origin Information Report Somalia: Security Situation” van mei 2025;*
- *“EUAA Country of Origin Information Query Somalia: Major political, security and humanitarian developments” van 13 augustus 2025;*
- *“COI Focus Somalië: Veiligheidssituatie” van 25 maart 2025.*

3.2. Verzoeker maakt op 19 mei 2026, evenals ter terechtzitting op 21 mei 2026, overeenkomstig oud artikel 39/76, § 1, tweede lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), een aanvullende nota neer.

4. Voorafgaand

4.1. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

4.2. De formele motiveringsplicht, zoals voorzien in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 en artikel 62 van de Vreemdelingenwet, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De Raad stelt vast dat de motieven van de bestreden beslissing op eenvoudige wijze in die beslissing kunnen gelezen worden zodat verzoekende partij er kennis van heeft kunnen nemen en is kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover zij in rechte beschikt. Bovendien blijkt uit het verzoekschrift dat verzoekende partij kennis heeft van de motieven van de bestreden beslissing, aangezien zij deze inhoudelijk bekritiseert. Derhalve is aan de voornaamste doelstelling van de uitdrukkelijke motiveringsplicht voldaan. De inhoudelijke kritiek, die verzoekende partij op de motieven uit, houdt in dat verzoekende partij in wezen de schending van

de materiële motiveringsplicht aanvoert. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissingen in aanmerking kunnen genomen worden. Het middel zal dan ook onder meer vanuit dit oogpunt worden onderzocht (RvS 25 juni 2004, nr. 133.153).

4.3. Inzake verzoeker, als niet-begeleide minderjarige vreemdeling, dient bij de beoordeling van zijn verzoek om internationale bescherming ook rekening te worden gehouden met het principe van het hoger belang van het kind.

Het beginsel van het hoger belang van het kind is verankerd in het EU-recht via artikel 24 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie (hierna: Handvest), dat luidt als volgt:

“De rechten van het kind:

- 1. Kinderen hebben recht op de bescherming en de zorg die nodig zijn voor hun welzijn. Zij mogen vrijelijk hun mening uiten. Aan hun mening in hen betreffende aangelegenheden wordt in overeenstemming met hun leeftijd en rijpheid passend belang gehecht.*
- 2. Bij alle handelingen in verband met kinderen, ongeacht of deze worden verricht door overheidsinstanties of particuliere instellingen, vormen de belangen van het kind een essentiële overweging.*
- 3. Ieder kind heeft het recht, regelmatig persoonlijke betrekkingen en rechtstreekse contacten met zijn beide ouders te onderhouden, tenzij dit tegen zijn belangen indruist.”* (cf. Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie, Pb. C. 30 maart 2010, afl. 83, 395).

De toelichtingen bij artikel 24 van het Handvest stellen het volgende: *“Dit artikel is gebaseerd op het Verdrag van New York van 20 november 1989 inzake de rechten van het kind, dat door alle lidstaten is bekrachtigd, met name op de artikelen 3, 9, 12 en 13 van dat Verdrag. (...)”* (cf. Toelichtingen bij het Handvest van de Grondrechten, Pb. C. 14 december 2007, afl. 303, 17.). Voor een beter begrip van artikel 24 van het Handvest is het derhalve aangewezen om artikel 3 van het VN Kinderrechtenverdrag nader te bekijken. Artikel 3 van het VN Kinderrechtenverdrag luidt als volgt: *“Bij alle maatregelen betreffende kinderen, ongeacht of deze worden genomen door openbare of particuliere instellingen voor maatschappelijk welzijn of door rechterlijke instanties, bestuurlijke autoriteiten of wetgevende lichamen, vormen de belangen van het kind de eerste overweging.”*

Het VN Kinderrechtencomité verduidelijkt omtrent artikel 3 van het VN Kinderrechtenverdrag het volgende: *“Article 3 (1): the best interests of the child as a primary consideration in all actions concerning children. The article refers to actions undertaken by “public or private social welfare institutions, courts of law, RvV 296 667 - Pagina 21 administrative authorities or legislative bodies”. The principle requires active measures throughout Government, parliament and the judiciary. Every legislative, administrative and judicial body or institution is required to apply the best interests principle by systematically considering how children’s rights and interests are or will be affected by their decisions and actions - by, for example, a proposed or existing law or policy or administrative action or court decision, including those which are not directly concerned with children, but indirectly affect children.”* (cf. UN Committee on the rights of the child, General Comment no. 5 (2003), General measures of implementation of the Convention on the Rights of the Child, 27 november 2003, CRC/GC/2003/5, par. 12). Het VN Kinderrechtencomité voegde hieraan toe dat het beginsel van het belang van het kind een drievoudig concept is (UN Committee on the rights of the child, General Comment no. 14 (2013) on the right of the child to have his or her best interests taken as a primary consideration (artikel 3, para. 1), 29 mei 2013, CRC/C/GC/14, par. 6 en 36-37). Het beginsel houdt niet enkel een materieel recht in voor een kind om zijn belangen (d.i. in wezen het welzijn van het kind) in overweging te zien genomen worden, maar is tevens een interpretatief rechtsbeginsel en een procedureregulering. Wat dit laatste betreft, kan het beginsel van het belang van het kind als een onderzoeksplicht worden opgevat. Bij de beoordeling van het verzoek van een minderjarige verzoeker dient met andere woorden rekening gehouden te worden met diens jonge leeftijd en dient de nodige voorzichtigheid aan de dag gelegd te worden.

Het beginsel van het hoger belang van het kind is eveneens vervat in artikel 20(5) en overweging 18 van de Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herschikking) (hierna: Kwalificatierichtlijn). Artikel 20(5) van de Kwalificatierichtlijn stelt: *“Bij de uitvoering van de bepalingen van dit hoofdstuk die betrekking hebben op minderjarigen, laten de lidstaten zich primair leiden door het belang van het kind.”* Overweging 18 van de Kwalificatierichtlijn luidt als volgt: *“Het „belang van het kind” dient bij de uitvoering van deze richtlijn een van de hoofdoverwegingen van de lidstaten te zijn, overeenkomstig het Verdrag van de Verenigde Naties inzake de rechten van het kind van 1989. Bij de beoordeling van het belang van het kind dienen de lidstaten met name terdege rekening te houden met het beginsel van eenheid van*

gezin, het welzijn en de sociale ontwikkeling van de minderjarige, overwegingen van veiligheid en de opvattingen van de minderjarige, in overeenstemming met zijn leeftijd en maturiteit.” Bijgevolg dient het belang van het kind bij de uitvoering van de Kwalificatierichtlijn een van de overwegingen te zijn.

Het belang van het kind is een complex begrip en de inhoud ervan moet per geval en op individuele basis worden bepaald. De beoordeling van het belang van het kind bestaat uit het evalueren en vervolgens afwegen van alle elementen die nodig zijn om een beslissing te nemen in een specifieke situatie voor elk individueel kind. Blijkens overweging 18 van de Kwalificatierichtlijn betreffen deze elementen het beginsel van eenheid van gezin, het welzijn en de sociale ontwikkeling van de minderjarige, overwegingen van veiligheid en de opvattingen van de minderjarige; deze elementen dienen tevens te worden beoordeeld in overeenstemming met de leeftijd en maturiteit van de minderjarige. Hieruit volgt dat overwegingen met betrekking tot het belang van het kind zelden worden bepaald door één enkele, allesoverheersende factor. De beoordeling van het hoger belang van het kind kan inhouden dat verschillende - desgevallend concurrerende of moeilijk te verzoenen - elementen tegen elkaar worden afgewogen teneinde de ontwikkeling van het kind te ondersteunen.

Het identificeren, onderzoeken en beoordelen van het hoger belang van het kind worden meegenomen in de beoordeling van het verzoek om internationale bescherming van de minderjarige verzoeker.

Bij de beoordeling van een gegronde vrees voor vervolging in hoofde van een (minderjarige) verzoeker om internationale bescherming zijn zowel objectieve als subjectieve factoren relevant. Het kan zijn dat een minderjarige niet in staat is om zijn vrees te uiten wanneer dit verwacht zou worden of, omgekeerd, de vrees overdrijft. In dergelijke omstandigheden moeten besluitvormers een objectieve inschatting maken van het risico dat de minderjarige zou lopen, ongeacht de vrees van de minderjarige. Naast leeftijd kunnen ook andere identiteitsgebonden, economische en sociale kenmerken van de minderjarige - zoals de familiale achtergrond, klasse, kaste, gezondheid, opleiding en inkomensniveau - het risico op schade vergroten, invloed hebben op het soort vervolgingsgedrag ten aanzien van de minderjarige en het effect van de schade op de minderjarige verergeren (UNHCR, “*Guidelines on International Protection No. 8: Child Asylum Claims under Articles 1(A)(2) and 1(F) of the 1951 Convention and/or 1967 Protocol relating to the Status of Refugees*, 22 December 2009”, § 11-12).

4.4. Wat betreft de bijzondere steunmaatregelen, kan in de bestreden beslissing als volgt worden gelezen: *“Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in je administratief dossier, van oordeel is dat er in jouw hoofde, als niet-begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er je in het kader van de behandeling van je verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend. Meer bepaald werd er je een voogd toegewezen die je bijstaat in het doorlopen van de asielprocedure; werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van je voogd en advocaat die in de mogelijkheid verkeerden om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van je verklaringen rekening gehouden met je jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in je land van herkomst.*

Bij aanvang van je persoonlijk onderhoud legde je advocaat een psychologisch attest voor opgesteld op 21 maart 2025 door psychologe [V.K.]. In het attest staat dat de psychologe, op basis van de IES-R vragenlijst, tot de conclusie kwam dat je lijdt aan posttraumatische stress. Dit attest vermeldt eveneens dat jij, omwille van traumatische ervaringen die je hebt meegemaakt, concentratieproblemen hebt en dat je niet over het vermogen beschikt om je belangrijke elementen van traumatische gebeurtenissen te herinneren.

Met betrekking tot dit attest dient opgemerkt te worden dat er geen medische attesten zijn die, na een grondig medisch onderzoek, aantonen dat je geheugen zodanig is aangetast dat je niet in staat zou zijn om coherente en consistente verklaringen af te leggen. Tevens wordt in het psychologisch attest ook niet vermeld dat je niet in staat zou zijn om gehoord te worden in het kader van je asielprocedure. Tijdens de uiteenzetting van je asielrelaas heb je bovendien niet aangegeven dat je bepaalde zaken niet meer kon herinneren. Uit de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt bovendien dat je betekenisvolle en zeer uitgebreide antwoorden gaf. Ook werden er extra pauzes ingelast wanneer jij of je advocaat hierom vroegen (CGVS, p. 6, 8, 11).”

Na een zorgvuldige analyse van het rechtsplegingsdossier, treedt de Raad deze beoordeling bij. Verzoeker gaat in zijn verzoekschrift uitvoerig in op het belang van het identificeren van kwetsbaarheden, het voeren van een theoretisch betoog aangaande kwetsbaarheden en het citeren van diverse (inter)nationale en Europese regelgeving aangaande het hoger belang van het kind, doch kan de gedane beoordeling niet *in concreto* aan het wankelen brengen. Er kan niet worden vastgesteld dat de commissaris-generaal gedurende het verloop van de procedure om internationale bescherming onvoldoende oog heeft gehad voor verzoekers minderjarigheid. Verzoeker blijft ook in gebreke *in concreto* aan te geven in welke mate de procedure onvoldoende werd aangepast aan zijn leeftijd, noch concretiseert hij welke bijkomende steunmaatregelen zich opdrongen. Door verder de inhoud van het door hem neergelegde psychologisch attest te benadrukken,

brengt hij de door de commissaris-generaal gedane beoordeling hiervan – die door de Raad wordt bijgetreden – niet aan het wankelen. De Raad onderstreept dat uit een lezing van het verslag van het gehoor bij de DVZ en het persoonlijk onderhoud bij het CGVS blijkt dat verzoeker in staat was zijn verhaal op zelfstandige en functionele manier uiteen te zetten, waarbij niet kan worden vastgesteld dat er zich bepaalde incidenten hebben voorgedaan of er tijdens het verloop van het persoonlijk onderhoud sprake was van duidelijke indicaties dat verzoeker niet langer in staat was om het onderhoud in de voorliggende omstandigheden verder te zetten. Zoals de commissaris-generaal ook terecht aangaf, was verzoeker in staat om uitgebreide verklaringen af te leggen, in het bijzonder omtrent de redenen van zijn vertrek uit Somalië. Op het einde van het persoonlijk onderhoud heeft verzoeker ook beaamt dat hij alle vragen goed heeft begrepen. Ook verzoekers voogd en advocaat hadden geen opmerkingen bij het verloop van het persoonlijk onderhoud. Ook het bij het verzoekschrift gevoegde begeleidingsrapport van 9 mei 2025, bevat geen elementen op grond waarvan alsnog kan worden vastgesteld dat verzoeker niet in staat was om op volwaardige wijze deel te nemen aan de procedure om internationale bescherming. Met zijn, voor het overig, overwegend theoretisch betoog maakt verzoeker niet aannemelijk dat er zich alsnog bijkomende steunmaatregelen opdrongen, opdat hij volwaardig kon deelnemen aan de procedure om internationale bescherming. Evenmin blijkt dat hij niet of onvoldoende bij machte zou zijn (geweest) of mocht worden geacht om zijn procedure internationale bescherming te doorlopen, om in dit kader de verschillende gehoren te volbrengen en om zijn asielaanvraag daarbij op een gedegen wijze uiteen te zetten, ontdaan van incoherenties.

5. De beoordeling

5.1. De beoordeling in het licht van de vluchtelingenstatus.

5.1.1. Verzoeker verklaart zijn herkomstland te hebben verlaten vanwege problemen met Al-Shabaab, die hem trachtte gedwongen te rekruteren. Voor een verdere samenvatting van het vluchtrelaas verwijst de Raad naar het gestelde in het feitenrelaas van de bestreden beslissing, dat door verzoeker niet wordt betwist.

5.1.2. Wat betreft de rekrutering door Al-Shabaab, wijst de Raad erop dat uit de beschikbare landeninformatie blijkt dat kinderen en jongeren de voornaamste doelgroep voor nieuwe rekruten voor Al-Shabaab vormen, waarbij de groepering zich voornamelijk richt tot jongemannen tussen twaalf en vierentwintig jaar oud. Zo werden tussen januari en juni 2020 535 kinderen gerekruteerd, waarbij Al-Shabaab verantwoordelijk was voor meer dan 75% van de gevallen. In de rapporten van de VN Secretaris-Generaal over de situatie in Somalië werden voor de periode tussen februari 2020 en mei 2021 3.898 gevallen van “grave violations” tegen kinderen gedocumenteerd, waaronder rekrutering, en waarbij Al-Shabaab verantwoordelijk is voor ongeveer 58,6% tot 74,3 % van de gevallen. Ook in de periode van januari tot maart 2022 blijft Al-Shabaab de voornaamste actor in rekrutering van kinderen en jongeren, evenals van kinderonvoeringen, die sterk gelinkt zijn met rekrutering (zie EUAA, “*Somalia: Defection, desertion and disengagement from Al-Shabaab*”, februari 2023, p. 52). De voornaamste regio's van gedwongen rekrutering van kinderen en jongeren betreffen Middle Juba, Lower Shabelle en Bay (zie EUAA, “*COI Report - Somalia Targeted profiles*”, september 2021, p. 24-25). Verder blijkt uit de beschikbare landeninformatie dat rekrutering door Al-Shabaab een complex gegeven betreft, dat kan variëren naar gelang de locatie, het individu en de specifieke noden op een bepaald moment, waarbij in de landeninformatie kan worden gelezen dat rekrutering door Al-Shabaab moet worden gezien als een continuüm tussen vrijwillige en gedwongen processen, waarbij indoctrinatie, het benutten van grieven en frustraties van bepaalde clans ten opzichte van de dominante clans, gedwongen aansluiting en financiële vooruitzichten gebruikelijke rekruteringsstrategieën van Al-Shabaab uitmaken (zie o.a. EAUU, “*Country Guidance Somalië*”, augustus 2023, p. 87 ev., EUAA, “*Somalia: Targeting of individuals*”, september 2021, p. 17 ev.). Specifiek wat betreft kinderen en jongeren, wordt melding gemaakt van ontvoeringen en gedwongen rekrutering van kinderen, ten gevolge van territoriale verliezen door Al-Shabaab. Al-Shabaab richt zich tevens tot de dorpsoudsten, leerkrachten in Islamitische scholen en gemeenschappen in rurale gebieden om kinderen, beginnende van acht jaar, aan hen af te leveren, waarbij een weigering wordt bestraft met aanvallen en arrestaties (EUAA, “*Somalia: Targeting of individuals*”, september 2021, p. 17 ev.). Tevens worden gemeenschappen geviseerd die worden gepercipieerd als pro-overheid, waarbij kinderen rechtstreeks van hun families worden weggenomen (zie UN Security Council, “*Report of the Panel of Experts on Somalia*”, S/2020/949, 28 September 2020, par. 139). Sommige families dwingen hun zonen om te vechten voor Al-Shabaab. Tevens heeft Al-Shabaab diverse grote madrassas opgezet in gebieden onder hun controle, met als doel jonge kinderen te indoctrineren (EUAA, “*Somalia: Targeting of individuals*”, september 2021, p. 17 ev.). Al-Shabaab rekruteert zowel in gebieden die onder hun controle staan als gebieden buiten hun controle (zie EUAA, “*Somalia: Defection, desertion and disengagement from Al-Shabaab*”, februari 2023, p. 52). Uit de beschikbare landeninformatie blijkt dat Al-Shabaab, in gebieden waar zij de controle hebben, wel voornamelijk inzetten op indoctrinatie in scholen, financiële beloften, rekrutering via onderhandelingen met clans, en dergelijke meer (zie EUAA, “*Targeted profiles Somalia*”, september 2021, p. 21-23). 5.1.4.

5.1.3. De omstandigheid dat Al-Shabaab onder jongeren rekruteert en dat rekrutering door Al-Shabaab inderdaad een complex gegeven betreft, houdt nog niet in dat dient te worden aangenomen dat ook verzoeker het slachtoffer werd van rekruteringspogingen door Al-Shabaab. Verzoeker dient dit nog steeds voldoende concreet en geïndividualiseerd aan te tonen, waartoe hij evenwel in gebreke blijft.

5.1.4. In deze wijst de Raad erop de ongeloofwaardigheid van een asielrelaas niet alleen kan worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en onaannemelijke verklaringen, zoals *in casu*. Noch de commissaris-generaal noch de Raad bewijzen dat de aangehaalde feiten onwaar zouden zijn. Het komt daarentegen aan verzoeker toe om de feiten die hij aanhaalt en waarop hij zijn vrees voor vervolging steunt *in concreto* aannemelijk te maken en met betrekking tot de inconsistenties en onaannemelijkheden waarop wordt gewezen in de motivering van de bestreden beslissing een logische en afdoende uitleg of verklaring te bieden, waartoe hij evenwel in gebreke blijft.

5.1.5. Zo stipt de Raad aan dat verzoeker niet kan overtuigen in zijn verklaringen omtrent de wijze waarop Al-Shabaab binnen zijn gezin jongeren rekruteerde. Verzoeker stelt dat zijn broer M. werd meegenomen en vervolgens onmiddellijk werd ingezet in de gewapende strijd en sneuvelde. De Raad treedt de commissaris-generaal bij in zijn beoordeling dat het onaannemelijk is dat verzoekers broer M. onmiddellijk zou worden ingezet om te vechten, zonder enige vorm van training. De Raad wijst erop dat in de beschikbare landeninformatie wordt aangegeven dat minderjarige strijders worden onderworpen aan verschillende trainingen, waaronder anderhalf jaar religieuze training in een Koranschool en twee jaar militaire training. Ook de kinderen die worden ingezet als zelfmoordaanvallers krijgen een training (zie EUAA, *“Country Focus Somalië”*, mei 2025, p. 19-22). Waar verzoeker verwijst naar *“EASO, HRW 2022”* ter ondersteuning van zijn betoog dat de jongeren *“zonder training”* worden ingezet, kan de Raad enkel vaststellen dat verzoeker deze bronnen niet bij zijn verzoekschrift heeft gevoegd, noch een werkende hyperlink hiervan heeft gevoegd, zodat de Raad deze niet kan raadplegen. Alleszins is de door de Raad gehanteerde landeninformatie van een meer recente datum. Wat betreft de aankondiging van de dood van zijn broer, stelt verzoeker dat de aankondiging via een luidspreker de gebruikelijke communicatiemethode van Al-Shabaab in landelijke gebieden uitmaakt. Verzoeker stelt dat dit typerend is en ruim is gedocumenteerd, doch blijft in gebreke raadpleegbare objectieve landeninformatie dienaangaande over te maken. Verzoeker verwijst naar de EUAA *Country Guidance Somalië* van 2023, doch in de door hem aangestipte pagina's *“45 e.v.”* kan niets worden teruggevonden omtrent het gebruik van collectieve en onpersoonlijke boodschappen in het kader van gesneuvelde kindsoldaten. Verzoeker stelt bovendien zelf dat deze communicatiestijl wordt gebruikt voor propaganda en intimidatie, zodat niet zonder meer blijkt dat dit ook zou worden gebruikt voor de communicatie omtrent gesneuvelde kindsoldaten. Verzoeker stelt bovendien zelf, onder verwijzing naar landeninformatie, dat de dood van minderjarige jongens *“wordt voorgesteld als een nobele opoffering”*. Dit sluit aan bij de beoordeling van de commissaris-generaal dat Al-Shabaab er belang bij heeft om de gesneuvelde strijders voor te stellen als martelaars die stierven voor hun religie. Waar verzoeker de onpersoonlijke verkondiging tracht te doen passen in het martelaarschap, waarbij het individu wordt gereduceerd tot een symbool, kan hij niet overtuigen. Uit zijn verklaringen blijkt op geen enkele wijze dat er werd gepoogd het overlijden van de jongeren te plaatsen in een context van nobele opoffering of martelaarschap. Dat verzoeker verder gewag heeft gemaakt van religieuze rituelen bij de dood zonder stoffelijk overschot, maakt nog niet dat er geloof kan worden gehecht aan de dood van zijn broer in de door hem geschetste omstandigheden. Dat verzoeker er niet in slaagt geloofwaardige verklaringen af te leggen omtrent de wijze waarop zijn broer M. werd gerekruteerd, doet eveneens afbreuk aan de geloofwaardigheid van de verklaringen omtrent zijn eigen rekrutering.

5.1.6. Wat betreft zijn eigen rekrutering en de rekrutering van zijn broer A., onderstreept de Raad dat de commissaris-generaal op goede gronden stelde dat: *“Bovendien, als Al-Shabaab jou en je broer A. echt nodig had, kan er verwacht worden dat ze dat ook meteen zouden hebben gedaan. Je zus is immers al gevlucht, en deze ervaring zou hen moeten hebben geleerd dat ook jullie mogelijk zouden proberen te ontsnappen (CGVS, p. 9 – 10). Het is redelijk te verwachten dat Al-Shabaab uit deze situatie geleerd zou hebben en anders zou gehandeld hebben.”* Verzoeker slaagt er niet in deze beoordeling, die door de Raad wordt bijgetreden, aan het wankelen te brengen. Er kan wel degelijk worden verwacht dat Al-Shabaab geen mogelijkheid zou creëren voor verzoeker en zijn broer om te vluchten – een mogelijkheid waarvan zij ook gebruik hebben gemaakt – gelet ook op de omstandigheid dat hun zus reeds eerder vluchtte, nadat zij werd benaderd door Al-Shabaab. Door louter te herhalen dat er clanleden aanwezig waren en dat zijn vader zich verzette, kan hij de gedane beoordeling niet ombuigen. De onaannemelijke verklaringen over zijn rekruteringspoging, ondergraaft de geloofwaardigheid hiervan.

5.1.7. Verzoeker kan verder niet overtuigen in zijn betoog dat de commissaris-generaal hem woorden in de mond heeft gelegd, waar wordt gemotiveerd dat het onwaarschijnlijk is dat Al-Shabaab zou liegen tegen de clanleden omtrent hun bedoeling met zijn vader omdat zij samenwerken. Uit de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt dat verzoeker uitdrukkelijk heeft verklaard dat Al-Shabaab en de clanleden samenwerkten, waarop de *protection officer* nog bijkomende verduidelijking heeft gevraagd. Verzoeker verduidelijkte

nogmaals dat de clanleden en Al-Shabaab samen werken (zie notities persoonlijk onderhoud, NPO, p. 13). Zelfs aangenomen dat de clanleden toevallig langskwamen op het ogenblik dat zijn vader werd verwond, kan verzoeker niet uitklaren waarom Al-Shabaab zou liegen tegen de clanleden omtrent hun bedoeling met verzoekers vader. Verzoeker verwijst naar tactieken van intimidatie en manipulatie, maar gaat eraan voorbij dat Al-Shabaab samenwerkt met clanleden, die verantwoordelijk zijn voor het rekruteren van kinderen in naam van Al-Shabaab (zie EUAA, “*Somalia: Defection, desertion and disengagement from Al-Shabaab*”, februari 2023, p. 52). Rekening houdend met deze context van samenwerking, stelt de commissaris-generaal terecht “*Daarnaast is het niet geloofwaardig dat Al-Shabaab, na de tussenkomst van de clanmannen, waarmee ze volgens jouw verklaringen samenwerken, zou hebben gezegd dat ze je vader zouden meenemen voor verzorging, terwijl ze in werkelijkheid andere plannen met hem hadden (CGVS, p. 17). Het lijkt weinig waarschijnlijk dat Al-Shabaab tegen clanleden zou liegen. Dit zou hun onderlinge vertrouwen schaden en hun relatie met de clanleden – die belangrijk zijn in het kader van rekruteringsafspraken - onder druk zetten, wat nefast is voor hun werking.*”

5.1.8. De Raad stelt vast dat verzoeker zich voor het overige beperkt tot het poneren van een vrees voor vervolging, het herhalen van een aantal eerder afgelegde verklaringen, het uiten van blote beweringen en het tegenspreken van de bevindingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, waarmee hij echter deze bevindingen niet weerlegt of ontkracht en een beweerd vrees voor vervolging niet aannemelijk maakt. Evenmin maakt hij aannemelijk dat de commissaris-generaal een onredelijke bewijsstandaard heeft gehanteerd, rekening houdend met zijn minderjarigheid. Wat betreft de door verzoeker neergelegde documenten, verwijst de Raad naar de beoordeling hiervan door de commissaris-generaal in de bestreden beslissing. Deze beoordeling wordt door de Raad bijgetreden en verzoeker brengt geen dienstige argumenten aan om deze aan het wankelen te brengen.

5.1.9. De Raad concludeert op basis van de voorgaande overwegingen dat verzoeker – ondanks de omstandigheid dat uit de beschikbare landeninformatie blijkt dat Al-Shabaab in zijn regio van herkomst onder jongeren rekruteert – niet *in concreto* aannemelijk heeft gemaakt dat hij persoonlijk het slachtoffer werd van rekruteringspogingen door Al-Shabaab. De Raad acht de motieven in de bestreden beslissing aangaande de tegenstrijdige verklaringen omtrent de verwondingen van verzoekers vader en het gebrek aan informatie omtrent het lot van zijn broer A. overtollig, zodat hier niet verder op in dient te worden gegaan. Waar verzoeker bij zijn aanvullende nota nog informatie overmaakt, waaruit blijkt dat zijn zus intussen een verblijfsrecht heeft in Nederland (doch niet werd erkend als vluchteling), maakt hij geenszins aannemelijk waarom deze omstandigheid zijn vluchtrelaas geloofwaardig maakt. Dat verzoekers zus werd geconfronteerd met een poging tot gedwongen huwelijk, maakt nog niet dat verzoeker werd geconfronteerd met een poging tot gedwongen rekrutering. De Raad stipt ook aan dat elk vluchtrelaas op grond van zijn eigen merites moet worden beoordeeld.

5.1.10. Aangezien verzoeker niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij het slachtoffer werd van een poging tot gedwongen rekrutering door Al-Shabaab, maakt hij ook niet aannemelijk dat hij om deze reden naar Mogadishu is gevlucht. De Raad treedt de commissaris-generaal bij in zijn beoordeling dat: “*Aangezien je asielrelaas ongeloofwaardig is, geef je het CGVS ook geen betrouwbaar inzicht in de redenen van je verhuis naar Mogadishu. Jij verklaart dat Mogadishu je laatste verblijfplaats was in Somalië, waar je moeder nog steeds woont – iets wat zij bevestigt in een spraakbericht van 25 maart 2025. Toch geef je geen zicht op je werkelijke verhuisredenen en het moment waarop deze plaats vond, je netwerk in Mogadishu of de levensomstandigheden van de mensen in je omgeving.*

Zo schep je geen duidelijkheid over de omstandigheden rond het overlijden van je vader. Ook over de situatie van je moeder in Mogadishu verschaft je verklaring weinig duidelijkheid. Je zou, hoewel er contact is, niet weten waar zij precies woont in Mogadishu of met wie zij samenwoont. Je vermeldt enkel dat ze niet werkt, maar je zou ook geen enkel idee hebben over hoe zij in haar levensonderhoud voorziet, wat je verklaart door te zeggen dat je zelf niet aanwezig bent in Mogadishu. Aan deze verklaringen kan geen geloof worden gehecht. Ook hier moet opnieuw worden benadrukt dat je nog steeds in contact staat met je moeder. Het lijkt dan ook onwaarschijnlijk dat je deze onderwerpen helemaal niet met haar zou hebben besproken (CGVS, p. 7).

Doordat je geen zicht geeft op je werkelijke familiale en persoonlijke situatie in Mogadishu, maak je evenmin aannemelijk dat je gegronde redenen hebt om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat je bij een terugkeer naar Mogadishu een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet”.

5.1.11. Waar verzoeker stelt dat hij zich bij een terugkeer in een kwetsbare positie zal bevinden – zonder vader, zonder beschermende clanstructuur en zonder volwassene die voor hem instaat – en een bijzonder doelwit vormt voor rekrutering, herhaalt de Raad dat verzoeker geen zicht biedt op zijn werkelijke verhuisredenen en het moment waarop deze plaats vond, zijn netwerk in Mogadishu of de levensomstandigheden van de mensen in zijn omgeving. In deze context kan niet zonder meer worden aangenomen dat verzoeker een toekomstige rekrutering door Al-Shabaab dient te vrezen. Volledigheidshalve

stipt de Raad nog aan dat uit de beschikbare landeninformatie ook blijkt dat Al-Shabaab het moeilijker heeft om jongeren te rekruteren in Mogadishu (zie EUAA, “*Country Focus Somalië*”, mei 2025, p. 21). Aangezien geen geloof kan worden gehecht aan de voorgaande rekruteringspoging, kan dit ook niet worden beschouwd als een risicoverhogende omstandigheid voor een toekomstige rekrutering.

5.1.12. Wat betreft de in het verzoekschrift en de aanvullende nota's aangehaalde vrees om als een ongelovige te worden beschouwd door Al-Shabaab bij een terugkeer naar Somalië, benadrukt ook de Raad dat verzoeker nooit zelf gewag heeft gemaakt van een vrees bij terugkeer, omwille van zijn verblijf in België. Verder wijst de Raad erop dat uit de beschikbare landeninformatie, waarop de Raad vermag acht te slaan, weliswaar blijkt dat personen die terugkeren uit het Westen de nodige voorzichtigheid aan de dag moeten leggen en hun gedragingen opnieuw moeten aanpassen, doch er kan niet worden vastgesteld dat het loutere profiel als ‘terugkeerder’ volstaat om aan te nemen dat deze personen in Somalië dreigen te worden geïdendeerd of vervolgd (zie EUAA, *Country Guidance Somalia*, augustus 2023, p. 98 e.v. en EUAA). Terugkeerders uit het Westen worden niet vermeld als risicoprofiel in de EUAA “*Country Guidance Somalia*” van oktober 2025. Wel wordt melding gemaakt van volgend profiel, met name Somaliërs die lange tijd verbleven hebben in buurlanden of in andere landen in de regio (vb. Jemen en Kenia) (p. 69). De behandeling van terugkeerders met dit profiel komt over het algemeen echter niet neer op vervolging zodat er ook geen gegronde vervolgingsvrees kan worden aangenomen (zie EUAA “*Country Focus Somalië*”, mei 2025, p. 91). Het louter hebben verbleven in een Westers land – en de eventueel door tijdsverloop ontwikkelde Westerse levensstijl en/of blootstelling aan de alhier geldende normen en waarden – is in beginsel geen afdoende reden om een beschermingsnood aannemelijk te maken.

Wel kunnen terugkeerders mogelijk worden beticht van het overschrijden van sociale en religieuze wetten en moet in dit verband rekening worden gehouden met het risicoprofiel van personen die sociale en religieuze wetten of principes hebben overtreden dan wel hiervan worden beticht (EUAA “*Country Guidance Somalia*”, oktober 2025, p.42-45). Voor dit profiel wordt een onderscheid gemaakt tussen personen die sociale en religieuze wetten of principes overschrijden binnen door Al-Shabaab gecontroleerde gebieden (p. 42), enerzijds, en in gebieden buiten de controle van Al-Shabaab (p. 43), anderzijds.

Met betrekking tot gebieden buiten de controle van Al-Shabaab wordt het volgende overwogen. In gebieden buiten de controle van Al-Shabaab blijkt uit de landeninformatie dat dit profiel vooral slaat op afvalligen, bekeerlingen, godslasteraars, personen die behoren tot een religieuze minderheid, personen die *hudud* misdrijven hebben begaan of daarvan worden beticht en andere personen die worden beschouwd als overtreders van morele normen. Volgens de landeninformatie zijn weinig meldingen te vinden van specifieke incidenten waarbij terugkeerders in Somalië worden geïdendeerd wegens hun ‘verwesterd gedrag’. Buiten de door Al-Shabaab gecontroleerde gebieden bestaan er officieel geen beperkingen op culturele activiteiten zoals muziek, bioscoopbezoek of andere evenementen. Somaliërs kunnen na een verblijf in het buitenland terugkeren met gewoonten die als vreemd of religieus/moreel onaanvaardbaar worden beschouwd binnen de Somalische en islamitische cultuur. Personen die zich ‘ongepast’ gedragen - bijvoorbeeld door alcohol- of drugsgebruik - lopen een hoog risico om de steun van hun familie te verliezen en langdurige sociale druk of stigmatisering te ervaren. Volgens verschillende bronnen hangt de reactie van familie of clan af van hoe bereid een terugkeerder is om dit gedrag op te geven. Volledige verstoting komt weinig voor, maar er zijn gevallen bekend waarbij mensen met ‘slechte gewoonten’ uit hun sociale netwerk werden gezet en zelfs in een psychiatrisch ziekenhuis belandden. Andere bronnen melden dat sociale druk kan leiden tot verslaving en dat sommige personen vervolgens worden opgesloten in religieuze rehabilitatiecentra, waar zowel fysieke als psychologische mishandeling voorkomt (zie EUAA, *Somalia: Country Focus*, mei 2025, p. 45-50; EASO, *Somalia Targeted profiles*, september 2021, p. 52-55).

Gelet op de beschikbare landeninformatie, wordt voor personen die andere sociale of religieuze wetten/voorschriften overtreden of als dusdanig gepercipieerd worden in gebieden buiten de controle van Al-Shabaab, in de EUAA “*Country Guidance Somalia*” van oktober 2025 terecht overwogen dat bij de individuele beoordeling of er een redelijke mate van waarschijnlijkheid bestaat om te worden blootgesteld aan vervolging, rekening moet worden gehouden met risicobepalende omstandigheden zoals:

- het behoren tot een religieuze minderheid: religieuze minderheden zoals christenen en personen die geen religie aanhangen of die worden beschouwd als of verdacht van bekering weg van de islam, lopen een groter risico op vervolging;
- aard en zichtbaarheid van de handeling: de aard van de specifieke norm die is overtreden en de (vermeende) ernst en mogelijke herhaling van een dergelijke overtreding kunnen van invloed zijn op het risico. Zo kan overspel bijvoorbeeld als een ernstiger overtreding worden beschouwd dan het gebruik van *khat*. Bovendien kan het publieke karakter van de activiteit een verzoeker aan een hoger risico blootstellen (bijvoorbeeld de handel in *khat* in vergelijking met het gebruik ervan);
- gebied van herkomst en operationele capaciteit van Al-Shabaab: Al-Shabaab bestraft overtredingen in gebieden buiten hun controle, met name in Lower Shabelle, Bay en Lower Juba (p. 44-45).

Het komt aan verzoeker toe om *in concreto* aan te tonen waarom zijn verblijf in België en de levensstijl waaraan hij werd blootgesteld, hem in dermate negatieve aandacht van Al-Shabaab brengt, dan wel dat hij hierdoor dreigt niet in staat te zijn de heersende regels en normen binnen de Somalische samenleving opnieuw op te volgen. Tevens komt het aan verzoeker toe om *in concreto* uiteen te zetten waarom het verblijf, de eventueel ontwikkelde levensstijl en/of blootstelling aan de alhier geldende normen en waarden, ertoe zouden leiden dat hij bij terugkeer naar Somalië met een redelijke mate van waarschijnlijkheid door Al-Shabaab zal worden gepercipieerd als verwesterd én zal worden gevisieerd/vervolgd. De Raad dient vast te stellen dat verzoeker hiertoe in gebreke blijft. Door in zijn verzoekschrift te verwijzen naar zijn integratie in de Belgische samenleving, onder meer door zijn scholing en naschoolse activiteiten, maakt hij niet aannemelijk dat hij hierdoor in de negatieve aandacht van Al-Shabaab dreigt te komen, dan wel dat hij hierdoor dermate is veranderd dat hij dreigt niet in staat te zijn de heersende regels en normen binnen de Somalische samenleving opnieuw op te volgen. Verzoeker brengt geen persoonlijke en geïndividualiseerde elementen aan, op grond waarvan *in concreto* kan worden vastgesteld dat er in zijn hoofde sprake is van een beschermingsnood omwille van (de invulling van) zijn verblijf in België. Verzoeker toont ook niet aan dat hij bij terugkeer naar Somalië niet meer zou beschikken over een sociaal netwerk dat hem kan opvangen. Ter terechtzitting bevestigt verzoeker dat hij heden nog steeds contact heeft met zijn moeder. *In casu* ontwaart de Raad geen uiterst moeilijk of nagenoeg onmogelijk te veranderen of te verhullen kenmerken of gedragingen waardoor dient te worden besloten dat hij zich niet meer zou willen of kunnen aanpassen aan de Somalische samenleving, dan wel dat hij als dusdanig zal worden gepercipieerd. Verzoeker laat ook na, gelet op zijn individuele omstandigheden en zijn sociale netwerk, om *in concreto* aan te tonen dat of waarom het voor hem onmogelijk of onoverkomelijk zou zijn om, wanneer hij naar Somalië zou terugkeren, zich opnieuw in te passen in de plaatselijke maatschappij en cultuur. Hij toont evenmin concreet aan waarom zijn clan en de lokale bevolking hem zouden stigmatiseren. In zoverre verzoeker zich hiervoor steunt op zijn vluchtmotieven, wijst de Raad erop dat deze ongeloofwaardig werden bevonden. Verder moet de Raad opnieuw benadrukken dat verzoeker geen duidelijk zicht biedt op zijn levensomstandigheden en dat van zijn netwerk in Mogadishu, zodat hij ook geen duidelijk zicht biedt op de omstandigheden waarin hij zal terugkeren in Somalië. Het komt niet aan de Raad toe om hiernaar te gissen.

5.1.13. Het geheel aan documenten en verklaringen in acht genomen en gezien in hun onderlinge samenhang, alsook verzoeksters individuele omstandigheden in acht genomen, acht de Raad voorgaande bevindingen ruim voldoende om te besluiten dat voor verzoekster geen gegronde vrees voor vervolging bij terugkeer naar Somalië kan blijken. Het voorgaande volstaat om vast te stellen dat aan de cumulatieve voorwaarden van oud artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet niet zijn voldaan. Gelet op deze vaststellingen, is er geen reden om verder te toetsen aan de voorwaarden die inzake de erkenning van vluchtelingen worden gesteld door artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en oud artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1981, zoals bepaald in oud artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, kan niet worden aangenomen. Er wordt opgemerkt dat artikel 3, 1) en 5) *juncto* artikel 9 van de Verordening (EU) 2024/1347 niets wijzigd aan hetgeen voorafgaat, daar de materiële voorwaarden om als vluchteling erkend te worden dezelfde gebleven zijn. Aldus kan een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 3, 1) en 5) *juncto* artikel 9 van de Verordening (EU) 2024/1347 niet worden aangenomen.

5.2. De beoordeling in het licht van de subsidiaire beschermingsstatus

5.2.1. Voor zover verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Verzoeker toont niet aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van oud artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

5.2.2. Wat de subsidiaire beschermingsstatus betreft, staat inzake de toepassing van oud artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet niet ter betwisting dat er in Somalië een gewapend conflict is. De Raad stelt vast dat dit gewapend conflict zich niet over het hele land uitspreidt, maar zich afspeelt in bepaalde gebieden. Bij de beoordeling van de nood aan bescherming van een burger dient de focus aldus te worden gericht op de regio waar de verzoeker leeft (of de regio van bestemming) en op de beoordeling of deze persoon in deze regio of op de route daarheen een risico loopt in de zin van oud artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet. *In casu* dient vastgesteld dat verzoeker voorafgaand aan zijn vertrek uit Somalië in Mogadishu verbleef, zodat zijn nood aan subsidiaire bescherming in de zin van oud artikel 48/4, § 2, c), ten opzichte van de situatie aldaar dient beoordeeld te worden. Waar verzoeker betwist dat de beoordeling dient te geschieden ten opzichte van de situatie in Mogadishu, omdat er geen enkele aanwijzing is dat zijn moeder de intentie heeft om zich daar duurzaam te vestigen, wijst de Raad erop dat uit alle elementen in het rechtsplegingsdossier blijkt dat zijn moeder in Mogadishu verblijft en dit reeds geruime tijd. Ook in de recente documenten van het Rode Kruis inzake de “*restoring family links*”, die verzoeker bij zijn aanvullende nota voegt, wordt op een contactformulier van 21 februari 2026 door verzoekers moeder aangegeven dat zij

woonachtig is in Mogadishu. De Raad kan de commissaris-generaal dan ook volgen in zijn beoordeling dat de veiligheidssituatie dient te worden beoordeeld op basis van de situatie in Mogadishu, de regio waar verzoeker vlak voor zijn vertrek verbleef, zijn moeder intussen reeds geruime tijd en nog steeds verblijft en waarnaar kan worden verwacht dat verzoeker zal terugkeren bij een terugkeer naar Somalië,

5.2.3. Na een zorgvuldige analyse van de landeninformatie, die de Raad door beide partijen wordt verstrekt, treedt de Raad de commissaris-generaal bij in zijn beoordeling in de aanvullende nota dat: *“UNHCR geeft aan dat veel personen die Zuid- en Centraal-Somalië ontvluchten een profiel hebben waardoor ze in aanmerking zouden kunnen komen voor de vluchtelingenstatus. UNHCR wijst er tevens op dat verzoekers om internationale bescherming afkomstig uit “conflict-affected areas” afhankelijk van de individuele omstandigheden nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld. Nergens in voornoemd document wordt evenwel geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke persoon afkomstig uit Zuid- en Centraal-Somalië een complementaire vorm van bescherming te bieden. In de EUAA Country Guidance: Somalia van oktober 2025 wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er tevens sprake moet zijn van willekeurig geweld.*

In de EUAA Country Guidance: Somalia wordt erop gewezen dat de schaal van het willekeurig geweld in Somalië verschilt van regio tot regio en dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie per regio rekening moet worden gehouden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) het aantal burgerslachtoffers; (v) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is binnen een bepaald gebied; en (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict een bepaald gebied ontvluchten. De voornoemde aspecten worden in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Somalië die gebaseerd is op het geheel van de landeninformatie waarover het CGVS beschikt (zie supra). Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de herkomstregio. Uit voornoemde informatie blijkt dat de veiligheidssituatie in vele delen van Zuid- en Centraal-Somalië volatiel blijft. De federale overheid en de lidstaten beheren gedeeltelijk het grondgebied. Grote delen van de lidstaten South West en Jubaland zijn onder de controle van de gewapende groepering al-Shabaab (AS) en in minder mate Hirshabelle en Galmudug. Confrontaties tussen enerzijds AS en anderzijds de nationale en internationale veiligheidstroepen, blijven de belangrijkste bron van het gewapend conflict. AS blijft complexe aanvallen uitvoeren tegen de regerings- en ATMIS-troepen en de internationale strijdkrachten alsook tegen burgers en de zakenwereld, ook in de beveiligde gebieden in de hoofdstad Mogadishu. Ondanks de belofte van een totale oorlog tegen AS slaagt de regering-Hassan Sheikh Mohamud er niet in het momentum, gestart in augustus 2022, vol te houden. Dit onder meer door logistieke, organisatorische en financiële problemen. Bijkomend verhinderen onenigheid op politiek vlak en interclangeweld het momentum. Eind 2024 wordt de UN Assistance Mission in Somalia (UNSOM) vervangen door de UN Transitional Assistance Mission in Somalia (UNTMIS) en de African Union Transition Mission in Somalia (ATMIS) wordt vervangen door de AU Support and Stabilization Mission in Somalia (AUSSOM). Deze vernieuwing is cruciaal om een veiligheidsvacuüm te voorkomen. Ondanks de officiële start op 1 juli 2025 van de nieuwe vredesmacht van de Afrikaanse Unie kampt het AUSSOM met aanzienlijke financieringsproblemen en een tekort aan troepen. Begin 2025 lanceert AS een groot offensief waardoor eerdere successen van de regering worden teruggedraaid en de controle over belangrijke routes en steden, waaronder gebieden in de buurt van Mogadishu, wordt versterkt. Tegen deze achtergrond besluit president Hassan Sheikh Mohamud eind maart 2025, enkele dagen na een AS-aanslag tegen zijn persoon, op te roepen tot een Nationale Dialoog, met als doel alle belangrijke politieke actoren en oppositieleiders te verenigen tegen de gemeenschappelijke vijand. De centrale overheid heeft echter intern te maken met spanningen tussen Mogadishu en enkele lidstaten door de tussentijdse lidstaatverkiezingen en de organisatie van de toekomstige nationale presidentsverkiezingen. De deelstaten Puntland en Jubaland schorten de banden met de centrale overheid op vanwege politieke geschillen. De vanaf oktober 2023 door de federale overheid erkende en gesteunde SSC-Khatumo-regering in de betwiste noordelijke regio's, maakt het federale landschap nog complexer. Het begin van de tweede ambtstermijn van de Amerikaanse president Trump vertaalt zich in een toename van luchtaanvallen in Somalië tegen de Islamic State in Somalia (ISS) in Puntland – waar begin 2025 een offensief is gestart tegen de groepering – maar ook tegen AS in Zuid- en Centraal-Somalië in een poging om de terreinwinst tegen te gaan. Ook het geweld tussen clans houdt aan. Uit voornoemde landeninformatie komt verder naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict regionaal verschillend zijn. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in het land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar verzoekende partij afkomstig is.

Gezien haar verklaringen met betrekking tot haar herkomst uit Somalië, dient in casu de veiligheidssituatie in Mogadishu te worden beoordeeld. In de voormelde EUAA Country Guidance: Somalia wordt geoordeeld dat de regio Mogadishu een gebied is waar het willekeurig geweld een hoog niveau bereikt en een reëel risico op

een ernstige bedreiging voor het leven of de persoon kan vastgesteld worden indien de verzoeker specifiek wordt geraakt om redenen die te maken hebben met zijn persoonlijke omstandigheden. De veiligheidssituatie is in Mogadishu drastisch gewijzigd sinds 2011, toen de islamitische rebellen van AS uit Mogadishu werden verdreven. In mei 2012 is hun volledige terugtrekking uit de hoofdstad een feit. Verbeterde veiligheidsomstandigheden leiden tot aanzienlijke investeringen van de diaspora en de oprichting van commerciële zones in de stad. Ook de bouw- en vastgoedsector leven er op. Mogadishu blijft de belangrijkste economische hub in Somalië. AS heeft geen controle meer over Mogadishu maar blijft direct en indirect een voortdurende bedreiging voor de veiligheid van de stad, voornamelijk in de buitenwijken maar ook in goed beveiligde zones. Door de aanwezigheid van overheidsinstanties en internationale organisaties is Mogadishu een gewild doelwit van de groepering. In een rapport van Integrated Food Security Phase Classification (IPC) van september 2024 wordt de bevolking van Banadir geschat op 3.171.391 inwoners. Officiële cijfers over incidenten en (burger)slachtoffers in Mogadishu zijn niet beschikbaar. In de COI Focus Somalië: Veiligheidssituatie van 25 maart 2025 (update) wordt gelezen dat ACLED in de regio Banadir van 1 december 2023 tot en met 1 december 2024 375 veiligheidsincidenten registreert, waarvan 141 battles. Dit zijn vooral al-Shabaab-aanvallen op de Somalische veiligheidsdiensten. Het betreffen hit-and-run-acties en vuurgevechten vaak als reactie op een granaataanval van AS en gerichte moorden op veiligheidspersoneel. Daarnaast lijst ACLED ook incidenten op van geweld tussen de veiligheidsdiensten onderling. Omstaanders raken soms gewond of gedood door dit geweld. ACLED noteert verder 138 incidenten als explosions/remote violence. AS is, op 2 incidenten na, verantwoordelijk voor al deze aanslagen met explosieven, meestal IED's maar ook handgranaten en mortieren. ACLED noteert 6 zelfmoordaanslagen, ook op burgerdoelwitten zoals een hotel en een koffiehuis. Dit geweld is gericht tegen onder meer de aanwezige veiligheidsdiensten, soms werkzaam aan een checkpoint, waardoor soms voorbijgangers getroffen worden. AS voert IED-aanslagen uit op winkels uitgerust met closed-circuit television (CCTV)-camera's die, op vraag van de regering, om veiligheidsredenen werden geplaatst. Overheidsinstellingen, zoals Villa Somalia, en -personeel blijken uit de door ACLED geregistreerde data ook doelwitten voor terreuraanslagen. In de ACLED-categorie violence against civilians zijn 96 incidenten opgelijst. Voor 44 hiervan is AS verantwoordelijk. Het betreffen moorden met een vuurwapen waarbij clanoudsten, off-duty-soldaten, zakenlui en ambtenaren worden geviséerd. De aanwezige veiligheidsdiensten zijn verantwoordelijk voor 46 schietincidenten op burgers onder andere omwille van het weigeren van het opvolgen van bevelen of een discussie bij het betalen van afpersingsgeld. ACLED noteert in de verslagperiode in totaal 414 dodelijke slachtoffers in Banadir door het geweld. De meerderheid wordt geregistreerd onder explosions/remote violence, namelijk 179. Voor battles noteert ACLED 154 doden in totaal. In totaal noteert ACLED 167 burgerdoden voor deze verslagperiode voor 135 incidenten onder civilian targeting. De zwaarste aanslag in de hoofdstad vindt begin augustus 2024 plaats wanneer AS een complexe aanval uitvoert in de buurt van het populaire Lido Beach met onder andere een zelfmoordaanslag op een strandrestaurant. Hierbij sterven 37 burgers en raken meer dan 200 mensen gewond. Uit de EUAA Country Guidance: Somalia van oktober 2025, blijkt dat ACLED 955 veiligheidsincidenten registreert in de hoofdstad tussen 1 april 2023 en 31 juli 2025 (gemiddeld 7,9 incidenten per week), met 962 dodelijke slachtoffers tot gevolg (wat neerkomt op ongeveer 30 dodelijke slachtoffers per 100.000 inwoners). Tussen 1 april 2023 en 16 maart 2025 werden 1.952 personen nieuw ontheemd uit Banadir als gevolg van conflicten of onveiligheid.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is, na grondige analyse van de actuele beschikbare informatie en in navolging van de EUAA Country Guidance: Somalia van oktober 2025, tot de conclusie gekomen dat er niet kan worden gesteld dat een burger die terugkeert naar Mogadishu, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Verzoekende partij bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt"

Na analyse van de beschikbare landeninformatie, treedt de Raad voormelde beoordeling van de veiligheidssituatie bij. Deze beoordeling is gebaseerd op actuele landeninformatie. Verzoeker brengt geen objectieve landeninformatie bij die deze beoordeling doorprijkt. Verzoeker beperkt zich tot het bijbrengen van dezelfde landeninformatie omtrent de algemene veiligheidssituatie in Somalië en informatie die in lijn ligt met de bevindingen van de commissaris-generaal. Wat betreft zijn persoonlijke omstandigheden, in het licht van het risico om meer dan andere burgers het slachtoffer te worden van willekeurig geweld, onderstreept de Raad dat verzoeker geen zicht biedt op zijn werkelijke verhuisredenen naar Mogadishu en het moment waarop deze plaats vond, zijn netwerk in Mogadishu of de levensomstandigheden van de mensen in zijn omgeving. De Raad wijst er alleszins ook op dat zowel verzoeker, als zijn moeder die in Mogadishu verblijft, behoren tot de Hawiye clan, één van de meerderheidsclans, zodat zij kunnen rekenen op clanbescherming (zie EUAA, "Somalia Actors", juli 2021, p. 46). De Raad ontwaart in het rechtsplegingsdossier verder ook geen dergelijke persoonlijke omstandigheden. Rekening houdend met zijn familiaal netwerk in Mogadishu en zijn clanaffiliatie, is verzoekers minderjarigheid op zich niet voldoende. In de mate dat verzoeker hiertoe verwijst naar zijn vluchtrelaas, stipt de Raad aan dat dit ongeloofwaardig werd bevonden.

5.2.4. Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Mogadishu een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de

zin van oud artikel 48/4, §2, a), b) of c) van de Vreemdelingenwet. Volledigheidshalve wordt opgemerkt dat artikel 15 van de Verordening (EU) 2024/1347 dezelfde materiële voorwaarden bevat om de subsidiaire beschermingsstatus te verkrijgen als artikel 15 van de Kwalificatierichtlijn, waarvan oud artikel 48/4, §2, a), b) en c) de omzetting is.

5.3. Bovenstaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat verzoeker niet als vluchteling kan worden erkend in de zin van oud artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van oud artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Volledigheidshalve wordt, gelet op hetgeen voorafgaat, opgemerkt dat verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 3, 1) en 5) *juncto* artikel 9 van de Verordening (EU) 2024/1347 of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 3, 6) *juncto* artikel 15 van de Verordening (EU) 2024/1347 aannemelijk maakt.

5.4. Wat de aangevoerde schending van oud artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet betreft, wijst de Raad er nog op dat deze bepaling slechts toepassing vindt wanneer de reeds ondergane vervolging of ernstige schade door de verzoeker om internationale bescherming afdoende is aangetoond, wat niet het geval is gebleken. Gelet op de vastgestelde ongeloofwaardigheid van het relaas van verzoeker, kan de schending van oud artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet niet dienstig worden aangevoerd. De Raad merkt in deze nog op dat artikel 4.4 van de Verordening (EU) 2024/1347 voorziet in een gelijkaardige bepaling als het oude artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet, zodat ook deze bepaling *in casu* niet dienstig kan worden aangevoerd.

5.5. Uit het voorgaande blijkt dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat de commissaris-generaal op basis van een niet correcte feitenvinding of op kennelijk onredelijke wijze tot de bestreden beslissing is gekomen. De schending van de materiële motiveringsplicht kan niet worden aangenomen.

5.6. Een schending van het redelijkheidsbeginsel kan niet worden volgehouden, aangezien de bestreden beslissing niet in kennelijke wanverhouding staat tot de motieven waarop deze is gebaseerd. De motieven zijn deugdelijk en vinden steun in het administratief dossier.

5.7. In de mate dat verzoeker een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel aanvoert, moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stoen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker op het Commissariaat-generaal uitvoerig werd gehoord. De Raad herhaalt dat verzoeker tijdens zijn persoonlijk onderhoud de mogelijkheid kreeg zijn vluchtmotieven uiteen te zetten en zijn argumenten kracht bij te zetten, hij kon nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen, dit alles in aanwezigheid van zijn advocaat, voogd en een tolk die het Somalisch machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het land van herkomst en op alle dienstige stukken. Een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel wordt dan ook niet aannemelijk gemaakt.

5.8. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal. De overige aangevoerde schendingen kunnen, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zestien juli tweeduizend zesentwintig door:

N. DENIES,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

S. VANDEVORST,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. VANDEVORST

N. DENIES